

## Arrest

nr. 89 152 van 5 oktober 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 6 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. PEETERS en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Guineese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 19 juni 1981 te Conakry. U bent van Peul afkomst. Toen u jong was werd u door uw ouders gedwongen uitgehuwelijkt aan een oudere man. U raakte zwanger en na uw bevalling verliet u uw echtgenoot. Uw ouders waren hierover enorm misnoegd. U vluchtte naar Kankan waar u een jaar doorbracht. U hernam uw studies daar aan de universiteit. Na een jaar keerde u terug naar Conakry waar u wederom uw studies verderzette. Na uw studies leerde u een man kennen. U stelde hem voor aan uw ouders als de man met wie u wilde huwen. Aanvankelijk zagen ze dat niet zitten. Na aandringen van uw kant stemden ze uiteindelijk toch in met het huwelijk. U huwde met (T.A.D.). Jullie kregen op 14 augustus 2007 samen een*

zoontje, (M.C.D.). In mei 2010 in de aanloop naar de verkiezingen overhaalde de neef van uw echtgenoot, (O.D.), hoofd van de sectie 'motards' van de 'UFDG' (Union de Force Démocratique de Guinée) uw echtgenoot lid te worden van de UFDG en de sectie 'motards' te vervoegen. Aanvankelijk was uw echtgenoot niet enthousiast. Toen zijn neef hem er echter op wees dat hij indien Cellou Dalein de verkiezingsoverwinning zou behalen, werk zou zoeken voor hem, stemde uw echtgenoot er toch mee in. Uw man werd de secretaris van de sectie 'motards' van de UFDG. U zelf werd geen lid van de partij maar richtte in de wijk een groepje vrouwen op die uw man en de UFDG steunden. Bij manifestaties gingen jullie allen gekleed in hetzelfde T-shirt met daarop UFDG. Na eind december 2010 toen bleek dat de UFDG een verkiezingsnederlaag geleden had, hernam uw man zijn gebruikelijke beroepsactiviteiten en staakte hij zijn activiteiten voor de partij. In de periode na de verkiezingen waren er sporadische arrestaties van aanhangers van de UFDG. Op 19 juli 2011 was er een aanslag op de residentie van de president. Hierna werden meer leden van de UFDG geïdendeerd en aangehouden. Op 25 januari 2012 besloot uw man onder te duiken. Enkele dagen later kwamen militairen uw man thuis zoeken. U legde hen uit dat u niet wist waar uw man was. De militairen kwamen meermaals terug. Uiteindelijk werd u op 1 februari 2012 zelf meegenomen. U werd ondervraagd in verband met de verblijfplaats van uw echtgenoot. U herhaalde meermaals niet te weten waar uw man zich bevond. U werd terug vrijgelaten maar er werd u wel gezegd na te gaan waar uw man zich verscholen hield. De militairen zeiden dat ze later nog langs zouden komen. U bracht de vriend van uw man, (I.D.), op de hoogte van het feit dat uw man ondergedoken was en dat u zelf problemen had hierdoor. Hij besloot u te helpen het land te verlaten. Zo verliet u op 4 februari 2012 samen met uw jongste zoontje (M.C.D.) het land. Op 5 februari 2012 kwam u in België aan waar u en uw zoontje bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel een asielprocedure startten.

### **B. Motivering**

**De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico' op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U verklaarde dat uw echtgenoot gezocht werd door de autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap van de UFDG en dat u daardoor omdat ze uw echtgenoot niet konden vinden, zelf eveneens problemen kreeg met de autoriteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 8 mei 2012, hierna CGVS, p.2).

**Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij uw verklaringen met betrekking tot de wijze waarop uw echtgenoot lid werd van de partij UFDG en met betrekking tot zijn activiteiten voor de UFDG.** Zo verklaarde u dat uw echtgenoot door zijn neef die aan het hoofd staat van de sectie 'motards' van de UFDG, overhaald werd lid te worden van de partij (zie gehoorverslag CGVS, pp.2-3). U stelde dat de neef van uw echtgenoot (D.O.) heet en u bleek niet te weten dat zijn volledige naam (A.O.D.) is (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en documentatie in het administratieve dossier). U vertelde dat de vader van Oury de oom was van uw echtgenoot aan vaderszijde (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U was echter niet in staat te preciseren hoe deze oom heet (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U wist niet welke functie de neef van uw echtgenoot vervulde binnen de UFDG voor hij aan het hoofd kwam van de sectie 'motards' (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Op de vraag meer te vertellen over de taken en activiteiten van uw man voor de UFDG repliceerde u louter dat u daarover niet veel kan vertellen, dat u niet mee ging naar de vergaderingen die elders gehouden werden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U voegde later toen door het Commissariaat-generaal gevraagd werd wat uw man zoal moest doen enkel nog toe dat u denkt dat hij vooral moest opschrijven wat er gezegd werd tijdens de vergaderingen en daarvan een pv moest opmaken (zie gehoorverslag CGVS, p.8).

U beweerde verkeerdelijk dat de sectie 'motards' van de UFDG tijdens de campagne voorafgaand aan de presidentiële verkiezingen van 2010 werd opgericht (zie gehoorverslag CGVS, p.4 en documentatie in het administratieve dossier). U kon naast uw man en zijn neef geen enkel ander lid van de sectie 'motards' van de UFDG opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, pp. 6, 8). U had er geen idee van uit hoeveel leden de sectie 'motards' van de UFDG bestond (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U wist niet wie er aan het hoofd stond van de UFDG in uw wijk (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Naast de president van de partij en de vice-president van de partij kende u geen enkel ander lid of prominent lid van de UFDG (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U kende geen enkel ander lid van de 'motards' dat problemen had met de autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Op de vraag of u weet had van incidenten waarbij de UFDG betrokken was, kon u uitsluitend het voorval in het stadion op 28 september 2009 opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). **Daar uw echtgenoot actief was als secretaris van de sectie 'motards' van de UFDG en jullie bovendien in het deel van Conakry woonden waar het bolwerk van de UFDG zich bevindt, met name Ratoma, mag redelijkerwijs van u verwacht worden dat u meer en correcte informatie kon verschaffen aangaande de UFDG, aangaande de neef van uw man en aangaande de activiteiten van uw man zelf voor de UFDG, des te meer daar u aangaf**

*dat u uw echtgenoot steunde in zijn politieke activiteiten en dat u zelfs een groepje oprichtte om uw echtgenoot te steunen (zie gehoorverslag CGVS, pp.5-6). U was hiertoe duidelijk niet in staat. Aangezien de door u aangehaalde vrees voor vervolging in hoofde van uw echtgenoot omwille van zijn lidmaatschap en zijn activiteiten voor de UFDG, niet geloofwaardig zijn, kan bij gevolg evenmin enig verder geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging door de autoriteiten daar naar u verklaarde deze vrees voortvloeide uit het feit dat uw echtgenoot gezocht werd door de autoriteiten.*

*Gezien bovenstaande vaststellingen dient gesteld te worden data u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève noch een 'reëel risico' op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat de voorwaarden worden vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land. Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er **op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.***

*U legde op het Commissariaat-generaal uw 'extrait d'acte de naissance' (met nummer 0481) neer. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar uw identiteit hier niet meteen in twijfel getrokken wordt.*

*U was verder niet in het bezit van enig document dat een controle van uw reisweg mogelijk maakt.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Zij betoogt dat de bestreden beslissing niet of onvoldoende met redenen is omkleed en dat hieruit geen afweging blijkt tussen haar belangen en deze van de Staat, terwijl het belang van de Staat bij de maatregel nihil is en de schade die aan verzoekster zou worden berokkend enorm is. Volgens verzoekster stellen de middelen in hun geheel genomen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, de rechtspraak van de Raad van State, "artikel 8 juncto artikel 14 van het Europees Verdrag van de Rechten van de mens" en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen dat de motivering in feite en in rechte afdoende moet zijn en dat uit alle motieven moet blijken dat de overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen.

Verzoekster stelt dat niet blijkt dat haar verklaringen niet overeenstemmen met de waarheid. Bovendien mag niet worden vergeten dat zij "zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft meegemaakt" waardoor bepaalde feiten bewust worden verdrongen en een coherent relaas vertellen moeilijk is.

Verzoekster betoogt wel degelijk te hebben verklaard dat de volledige naam van de neef van haar echtgenoot (A.O.D.) is. Er is volgens haar klaarblijkelijk een fout in het gehoorverslag geslopen. Mogelijk is er een fout gebeurd bij het tolken, dan wel bij het noteren van het gehoorverslag.

Verzoekster stelt dat zij de functie van haar neef uitvoerig kon beschrijven. Deze was hoofd van de sectie motards en was daarvoor gewoon militant. Zij kende dus wel diens activiteiten voor hij aan het hoofd kwam van de sectie motards. De activiteiten van een militant kunnen niet zozeer beschouwd worden als een 'functie' binnen een partij en daarom verklaarde verzoekster dit niet zo. Bovendien doet de wijze waarop haar echtgenoot lid werd van de UFDG niet ter zake daar haar vrees geënt is op de politieke activiteiten van haar echtgenoot binnen de UFDG. Het lijdt geen twijfel dat haar man actief was binnen de UFDG nu verzoekster diens functie kende en kon beschrijven. De commissaris-generaal spreekt zich tegen waar deze eerst stelt dat zij niet veel kon vertellen over de activiteiten van haar echtgenoot doch daarna toegeeft dat zij verklaarde dat deze diende te noteren wat er werd besproken en hiervan een pv moest opmaken. Zulks is inderdaad de functie van een secretaris.

Verzoekster voert aan dat het logisch is dat zij weinig andere leden van de sectie motards kon noemen en weinig informatie kon geven over de organisatie van deze sectie. Zij oefende immers zelf geen politieke activiteiten uit en was geen lid van de UFDG. Zij richtte inderdaad een groepje op om de UFDG te steunen doch deze steun bleef beperkt tot het dragen van T-shirts met de naam van de partij tijdens de verkiezingscampagne. Zij was op geen enkele andere manier betrokken bij de activiteiten van de UFDG.

Verder erkent het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) dat Guinee wordt geconfronteerd met spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en schendingen van mensenrechten, gepleegd door veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Het lijdt dan ook geen twijfel dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert. De militairen gaven te kennen haar later opnieuw op te zullen zoeken.

Inzake haar reisweg stelt verzoekster dat zij geen documenten kon neerleggen omdat zij haar land in alle haast is ontvlucht. Het kan haar niet ten kwade worden geduid dat zij geen documenten had bij haar vertrek. Zij stelde achteraf alles in het werk om documenten te bekomen doch zonder succes.

Verzoekster stelt dat het CGVS geen motivering geeft omtrent het subsidiair beschermingsstatuut. Zij verwijst naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM en herhaalt dat de bestreden beslissing niet of onvoldoende met redenen is omkleed zodat de motieven niet evenredig zijn, in wanverhouding staan met het gestelde doel en haar rechten aantasten.

2.1.2. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en "*de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens*". Zij stelt opnieuw dat de bestreden beslissing nalaat "*de passende belangenafweging te maken*", alsmede dat er geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen.

Bij een terugkeer zal zij slachtoffer worden van gewelddaden, wat indruist tegen de principes van de rechtsstaat en de fundamentele rechten van de mens. Zij verliet dan ook wel degelijk haar land uit vrees voor vervolgingen zoals bedoeld in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2.1. Omwille van hun onderlinge verwevenheid, worden de aangevoerde middelen in hetgeen volgt samen behandeld.

2.2.2. Verzoekster houdt ten onrechte voor dat uit artikel 8 *juncto* artikel 14 van het EVRM voortvloeit dat de motivering van de bestreden beslissing in feite en in rechte afdoende moet zijn en dat hieruit moet blijken dat de overheid heeft afgewogen of de motieven evenredig zijn aan de door de maatregel veroorzaakte gevolgen. Zij laat voor het overige na te duiden op welke wijze voormelde artikelen zouden zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. Daar waar verzoekster gewag maakt van het ontbreken van een belangenafweging tussen haar belangen en deze van de Staat en betoogt dat er een evenredigheid moet bestaan tussen de motieven en de gevolgen van de maatregel, dient te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt verweerder in diens declaratieve opdracht immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet om hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verweerder.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.7. Waar verzoekster op algemene wijze poneert dat zij “*zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft meegemaakt*”, daardoor feiten heeft verdrongen en moeite heeft om een coherent relaas te vertellen, dient te worden vastgesteld dat zij – te meer daar een eenmalige arrestatie, vasthouding gedurende één dag en ondervraging over waar haar man zich bevond het enige persoonlijke probleem was dat zij in het kader van haar asielrelaas aanhaalde (administratief dossier, stuk 7, vragenlijst, p.2-3) – niet preciseert welke traumatische gebeurtenissen zij zou hebben ondergaan. Verder maakte verzoekster nergens eerder gedurende de asielprocedure melding van een door haar opgelopen trauma en maakte zijzelf noch haar advocaat hiervan melding tijdens het gehoor bij het CGVS (administratief dossier, stuk 3). Bovendien brengt verzoekster geen attest bij waaruit enig trauma of andere psychische problemen kunnen worden afgeleid, laat staan dat zij aantoonde dat zij door dit trauma of deze problemen aan geheugenproblemen zou lijden. Evenmin maakt zij *in concreto* aannemelijk dat, waar of op welke wijze haar verklaringen hierdoor zouden zijn beïnvloed en toont zij niet aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Verzoekster verklaarde dat haar man door diens neef (O.D.), die aan het hoofd stond van de sectie motards van de UFDG, zou zijn overgehaald om lid te worden van deze partij. Zij bleek echter, en dit in tegendeel met wat zij laat uitschijnen in het verzoekschrift, de volledige naam van deze neef, (A.O. D.), niet te kennen. De blote en hypothetische bewering dat zij deze naam wel volledig zou hebben gegeven doch dat “*mogelijks*” een fout gebeurde bij het tolken, “*dan wel*” bij het noteren van het gehoorverslag kan niet worden aangenomen. Verzoekster gaf bij het CGVS aan de tolk goed te begrijpen en er werd gemeld dat zij problemen inzake de vertaling moest melden, hetgeen zij en de advocaat die haar bijstond nalieten te doen (*ibid.*, p.1). Bovendien zijn de gegevens zoals opgenomen in het gehoorverslag niet voor interpretatie vatbaar en zijn deze dermate duidelijk dat niet kan worden aangenomen dat een mogelijk probleem bij de vertaling of het noteren van haar verklaringen ertoe zou hebben geleid dat de naam die zij wel volledig zou hebben gegeven niet volledig werd neergeschreven. In het gehoorverslag staat immers niet enkel vermeld dat verzoekster omtrent de neef van haar echtgenoot verklaarde: “*Hij heet (O.D.) (...)*”, doch hieruit blijkt tevens dat zij, wanneer werd gevraagd: “*(O.D.), is dat zijn volledige naam?*”, eenduidig “*Ja*” antwoordde (*ibid.*, p.4-5). Daarenboven blijkt uit verzoeksters verklaringen, zoals

terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat zij enerzijds aangaf dat de vader van (O.D.) de oom van haar echtgenoot was doch dat zij anderzijds niet in staat bleek te preciseren hoe deze oom heet. Voorts kon verzoekster, in tegenstelling met wat zij beweert in het verzoekschrift, geen toelichting verschaffen omtrent de functie van (O.D.) vooraleer deze voorzitter werd van de sectie motards binnen de partij. Wanneer hiernaar werd gevraagd antwoordde zij immers eenduidig: *"Weet ik niet"* (*ibid.*, p.6). Dat zij zou hebben geweten dat de neef van haar man gewoon militant was doch de activiteiten van een militant niet beschouwde als een functie kan in dit kader bezwaarlijk ernstig worden genomen. Indien zij wist dat (O.D.) militant was voordat deze voorzitter werd van de sectie motards, kon redelijkerwijze worden verwacht dat zij dit zou hebben aangegeven wanneer naar diens functie werd gevraagd. Verder legde verzoekster omtrent (O.D.) vage verklaringen af daar waar zij enerzijds beweerde dat deze reeds voor haar man zou zijn ondergedoken doch anderzijds niet kon preciseren wanneer deze persoon onderdook en zelfs de maand niet kon geven waarin deze onderdook (*ibid.*, p.7).

Verzoekster legde bovendien, in tegenstelling met wat zij voorhoudt in het verzoekschrift, uiterst vage verklaringen af omtrent de taken en de functies van haar man binnen de UFDG. Wanneer haar gevraagd werd hieromtrent spontaan enige toelichting te geven, gaf zij aan hierover niet veel te kunnen vertellen omdat zij niet meeding naar de vergaderingen waaraan hij deelnam en stelde zij dat haar man het zelf beter kan uitleggen. Wanneer even verder nogmaals werd gevraagd wat haar man zoal moest doen als secretaris, kwam verzoekster niet verder dan te stellen: *"Ik denk dat zijn rol vooral wat op te schrijven bij de vergaderingen wat er gezegd werd en zo stelde hij een pv op"*. Waar deze vergaderingen plaatsvonden wist verzoekster echter niet (*ibid.*, p.8).

Daarenboven legde verzoekster uiterst vage verklaringen af omtrent zowel de sectie motards van de UFDG waarvan zowel haar man als haar neef deel van zouden hebben uitgemaakt als de UFDG in het algemeen. Zij kon immers van geen van de andere leden van de sectie waarvan haar man en neef deel zouden hebben uitgemaakt de naam geven. Uit hoeveel leden deze sectie bestond wist zij evenmin. Voorts kon zij niet aangeven wie de UFDG-verantwoordelijke voor haar wijk was. Andere leden van de UFDG kende zij evenmin, ook niet buiten haar wijk. Wanneer verzoekster werd ondervraagd omtrent prominente leden van de partij bleek zij behoudens de vicepresident verder geen zulke leden te kennen. Tevens vertoonde verzoekster een gebrek aan kennis aangaande incidenten waarbij de UFDG of haar leden betrokken waren. Of de UFDG al dan niet een motto heeft wist zij evenmin. Voorts kende zij geen andere leden van de sectie motards die problemen kenden met de autoriteiten (*ibid.*, p.4-8).

Verzoekster tracht ten onrechte de voorgaande, verregaande onwetendheden in haar hoofde te vergoelijken. Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent haar eigen politieke activiteiten. Bij het CGVS ontkende verzoekster eenduidig dat zij lid was of als dusdanig was ingeschreven bij de UFDG en maakte zij slechts melding van het feit dat zij een groepje zou hebben opgericht om haar man te steunen. Zij preciseerde dat dit groepje niet officieel erkend was, maar dat zij wel T-shirts droegen met het opschrift UFDG erop indien er manifestaties waren (*ibid.*, p.5). Ook in het verzoekschrift stelt verzoekster, ter verklaring van haar onwetendheid, dat zij geen lid was van de UFDG, dat zij wel een groepje oprichtte om de UFDG te steunen en dat zij in dit kader T-shirts droegen tijdens verkiezingscampagnes, doch dat zij geen andere politieke activiteiten uitoefende. Verzoeksters verklaringen bij het CGVS en in het verzoekschrift kunnen echter niet worden gerijmd met haar verklaringen in de vragenlijst. In de vragenlijst stelde zij, gevraagd naar eventuele politieke activiteiten: *"Ja, ik ben lid van UFDG, (mijn man was politiek actief, ik hielp hem) Union de Forces Démocratiques de la Guinée. Dat is een oppositiepartij. Ik ging met de vrouwen praten en verzamelde geld. Daarmee kocht ik t-shirts met UFDG erop. Soms ging ik naar vergaderingen"* (administratief dossier, stuk 7, vragenlijst, p.3). Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vraag of verzoekster nu al dan niet lid was van de UFDG, redelijkerwijze kon worden verwacht dat zij een meer gedegen kennis zou vertonen omtrent de sectie motards van de partij waar haar man en diens neef lid van zouden zijn geweest, alsmede omtrent de partij in het algemeen. Zij verklaarde immers dat haar echtgenoot de secretaris was van deze sectie, baseert haar vrees op diens activiteiten voor deze sectie en de UFDG en vertoonde minstens enig politiek engagement aangezien zij een groep oprichtte om haar man en de UFDG te ondersteunen, zij deze groep oprichtte omdat zij dacht dat dit ook tot iets kon bijdragen, zij binnen deze groep opereerde als schatbewaarder, zij in deze hoedanigheid geld inzamelde en T-shirts liet drukken en zij met deze groep actief aanwezig was op manifestaties en tijdens de verkiezingscampagne (administratief dossier, stuk 3, p.4-5). Minstens kon worden verwacht dat verzoekster, in acht genomen dat zij haar vrees en asielaanvraag baseert op de activiteiten van haar man voor de UFDG, zich toch enigszins omtrent diens sectie en partij zou hebben geïnformeerd in het kader van onderhavige asielaanvraag.

Daarenboven is het niet aannemelijk dat verzoeksters echtgenoot, nadat deze reeds in 2010 en na een aantal maanden zijn activiteiten voor de UFDG stopzette, slechts eind januari 2012 problemen zou kennen ingevolge deze activiteiten, en dit ondanks dat hij volgens verzoekster gekend was als lid van de UFDG. Verzoekster kon in dit kader zelf niet verklaren hoe het kwam dat haar man niet vroeger problemen kende als hij zo gekend was dat hij zelfs nadat hij reeds een jaar geen activiteiten meer had voor de UFDG nog werd gezocht (administratief dossier, stuk 3, p.7).

Verzoekster brengt bovendien niet het minste begin van bewijs bij ter staving van haar voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor haar algehele geloofwaardigheid. Hoe het feit dat verzoekster haar land in alle haast verliet kan verklaren waarom zij geen begin van bewijs bijbrengt omtrent de na dit vertrek door haar gevolgde reisweg, kan niet worden ingezien.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielrelaas.

De neergelegde geboorteakte (administratief dossier, stuk 10: documenten) bevat slechts een aantal identiteitsgegevens. Dit stuk bevat derhalve geen gegevens die aan de hoger gedane, concrete vaststellingen afbreuk kunnen doen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Verzoeksters bewering dat het CGVS “*geen enkele motivering geeft*” omtrent de subsidiaire beschermingsstatus vormt een kennelijke miskennis van de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt immers op omstandige en gedetailleerde wijze gemotiveerd waarom aan verzoekster noch op basis van de door haar aangehaalde feiten noch op basis van de veiligheidssituatie in Guinee de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de sub 2.2.7. vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielmotieven, toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verder onderneemt verzoekster niet de minste poging teneinde de bestreden motivering te weerleggen waar deze stelt dat, blijkens de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier, de situatie in Guinee niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.9. Verzoeksters bewering als zou de bestreden beslissing “*geen enkele feitelijke omstandigheid*” in aanmerking hebben genomen, mist blijkens een eenvoudige lezing van deze beslissing kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft haar asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Derhalve is het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de commissaris-generaal de verplichting oplegt om de beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding, niet geschonden.

2.2.10. Verzoekster preciseert voor het overige niet welk van “*de fundamentele rechten van de mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens*” zij *in casu* geschonden acht noch op welke wijze dit zou zijn gebeurd. Daar de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden, wordt de voormelde schending niet dienstig aangevoerd..

2.2.11. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS